

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Udvalget for Forretningsordenen
Christiansborg
1240 København K

Dato: 13. februar 2013
Kontor: Statsrets- og Menneske-
retskontoret
Sagsbeh.: Lasse Boje
Sagsnr.: 2013-0032-0624
Dok.: 681804

Hermed sendes foreløbig besvarelse af spørgsmål nr. 2 (Alm. del), som Underudvalget under Folketingets Udvalg for Forretningsordenen har stillet til justitsministeren den 6. februar 2013.

Morten Bødskov

/

Kristian Korfits Nielsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 2 (Alm. del) fra Underudvalget under Folketingets Udvalg for Forretningsordenen:

”I forlængelse af UUF alm. del – svar på spørgsmål 3 (2011-12), bedes ministeren redegøre for, hvordan undersøgelseskommissioner i dag screener og afgør, hvem der skal indkaldes som vidner. Ministeren bedes komme med et par konkrete eksempler fra Skattesags- eller Irak-kommissionen?”

Svar:

1. Det følger af undersøgelseskommissionslovens § 5, stk. 1, at det er undersøgelseskommissionen, som i samråd med udspørgeren afgør, hvordan undersøgelsen skal tilrettelægges. I bemærkningerne til § 5 i forslag til lov om undersøgelseskommissioner (L 3), jf. Folketingstidende 1998-99, tillæg A, side 255, er bl.a. anført følgende herom:

”I bestemmelsen fastsættes det, at undersøgelseskommissionen efter samråd med udspørgeren afgør, hvordan undersøgelsen tilrettelægges.

Undersøgelseskommissionen træffer bl.a. beslutning om, hvilket materiale der har betydning for undersøgelsen og derfor bør indhentes, hvilke personer der skal anmodes om at afgive forklaring for kommissionen, og hvilke myndigheder/personer der skal anmodes om skriftligt at besvare spørgsmål m.v. Det er endvidere kommissionen, der afgør, hvornår de enkelte undersøgelseskridt skal tages, f.eks. på hvilket tidspunkt af undersøgelsen afhøringer skal foregå.

Ved sin tilrettelæggelse af undersøgelsen (som ved udarbejdelse af beretning og indstilling) skal kommissionen tage hensyn til, at den – på samme måde som udspørgeren – skal anvende objektivitetsprincippet.”

2. Den nærmere tilrettelæggelse af undersøgelsen, herunder afgrænsningen af den personkreds, der skal anmodes om at afgive forklaring for kommissionen, vil i sagens natur afhænge af, hvilke opgaver den enkelte undersøgelseskommission har fået, herunder navnlig hvad det er for et faktisk begivenhedsforløb, undersøgelseskommissionen skal undersøge og redegøre for.

Justitsministeriet ser sig på denne baggrund – og i lyset af, at ministeriet som nævnt ikke er involveret i en uafhængig undersøgelseskommissions overvejelser omkring tilrettelæggelsen af dens undersøgelse – ikke i stand til generelt at redegøre for, hvorledes undersøgelseskommissioner (i dag) afgør, hvem der skal indkaldes til at afgive forklaring for undersøgelseskommissionen.

3. For så vidt angår den sidste del af spørgsmålet vil Justitsministeriet rette henvendelse til henholdsvis Skattesagskommissionen og Irak- og Afghankommissionen og forespørge, om de pågældende undersøgelseskommissioner kan bidrage med oplysninger af den ønskede karakter. Justitsministeriet vil snarest vende tilbage til denne del af det stillede spørgsmål.